

Dle tohoto nastalo sprostění st-le aktivní služby dnem 30. června 1922, tedy hledíc k tomu, že nař. rozhodnutí dle vlastního udání st-lova bylo mu doručeno dne 18. června 1922, po doručení výnosu, jímž st-l dán byl na odpočinek. Proto jest stížnost ohledně výtky pod č. 1 uvedené bezdůvodná.

Zbývá tudíž posouditi výtku č. 2.

Něsporno jest, že st-l byl před 28. říjnem 1918 vrchním zemědělským inspektorem zemědělského inspektorátu v Bratislavě, tedy úředníkem býv. státu uherského na Slovensku, a že po převratu byl v úřadu tomto provisorně ponechán.

Dle § 2 zák. z 15. dubna 1920 č. 269 Sb., jímž upraveny byly poměry úředníků a zřízců u státních úřadů a ústavů býv. státu uherského, nabývají úředníci státních úřadů státu uherského, kteří nebyli ústředními úřady republiky při úřadech těch trvale ustanoveni, práv pragmatikálního úředníka státu čsl. jen tenkrát, podali-li ve lhůtě v § 4 stanovené žádost za své ustanovení a byli-li příslušným centrálním úřadem úředníky státními republiky čsl. jmenováni (§ 5 cit. zák. a contr., dále §§ 2, 5 a 6 nařízení z 6. července 1920 č. 428 Sb.). Tedy jen za těchto podmínek byl by st-l podroben zákonům a ustanovením pro státní úředníky v ostatních částech republiky čsl. platným a mohl by se také předpisů těch ve svůj prospěch dovolávat.

Dle obsahu správních spisů vycházel žal. úřad při svém rozhodnutí z předpokladu, že st-l žádost za své trvalé ustanovení ve státní službě čsl. podle § 4 zák. č. 269/20 nepodal a státním úředníkem republiky čsl. ve smyslu tohoto zákona příslušným úřadem centrálním ustanoven nebyl.

Opak toho st-l nikdy netvrdil.

Ale pak st-l, který se státním úředníkem čsl. nestal, nemůže nároky své v příčině výše pense opíratí o ustanovení zákona ze 7. října 1919 č. 541 Sb. a z 9. dubna 1920 č. 222 Sb., které platí jen pro pragmatikální státní úředníky čsl.

Okolnost, že úřad st-li doplatil dodatečně jeho aktivní požitky do 1. června 1922, resp. do konce června 1922, od kteréžto doby byl st-l pensionován, na tom ničeho nemění, neboť tím st-li charakter státního úředníka čsl. přiznán nebyl.

Když tedy nař. usnesením pro vyměření zaopatřovacích požitků st-lových použito bylo zákonných předpisů uherských a nikoliv předpisů pro státní úředníky v ostatních částech čsl. republiky platných, nebyl v tomto směru zákon porušen. — — —

Č. 2693.

Státní úředníci (válečná pololetí): * Advokátní služba není službou veřejnou nebo veřejné na roveň postavenou ve smyslu § 4 zák. z 23. července 1919 č. 457 Sb.

(Nález ze dne 24. září 1923 č. 15.731.)

Prejudikatura: Boh. 1191 a 2172 adm.